

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Bc. L. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2016, č. j. MSK 26188/2016, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 10. 2016, č. j. 19 A 9/2016 – 39, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadl žalovaný (dále jen „stěžovatel“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo k žalobě žalobce zrušeno rozhodnutí stěžovatele ze dne 11. 3. 2016, č. j. MSK 26188/2016 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Zrušeným rozhodnutím stěžovatel zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále ze dne 4. 1. 2016, č. j. MUBR/265-16/tvr-SO-R-425/13_10315/2013/tvr (ve věci zamítnutí žádosti na obnovu řízení) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

[2] Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ve svém návrhu uvedl, že krajský soud jeho rozhodnutí zrušil, a proto je jeho povinností pokračovat v řízení a řídit se závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, a to bez ohledu na skutečnost, zda je ve věci podána kasační stížnost. Dle jeho názoru by mohl vzniknout nežádoucí stav, kdy v případě, že Nejvyšší správní soud dospěje k opačnému závěru než krajský soud, bude tento vázán jiným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Krajský soud následně rozhodne o zákonnosti správního rozhodnutí žalovaného a správního orgánu prvního stupně a žalobu žalobce zamítne. V důsledku toho původní, tj. zrušené rozhodnutí žalovaného, „obživne“, aniž by důsledkem nového rozhodnutí krajského soudu bylo současně zrušení v mezidobí případně

vydaného dalšího správního rozhodnutí žalovaného. Stěžoval se tak domnívá, že by mohla nastat situace, kdy budou vedle sebe stát zcela dvě odlišná rozhodnutí v téže věci, což je dle něj v podmínkách materiálního právního státu nepřipustné.

[3] Z výše citovaného důvodu a v souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 61/2013 – 20 požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s.”).

[4] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v poskytnuté jednotýdenní lhůtě nevyjádřil.

[5] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; při tom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Jediný argument stěžovatele na podporu jeho návrhu na přiznání odkladného účinku spočíval v tom, že by zde mohla být hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci. Na podporu uvedeného uvedl odkaz na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 61/2013-20, kdy tento odkaz je v dané věci nepřipadný.

[7] Vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady pro to, aby bylo možné takovému návrhu vyhovět: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, b) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, c) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšíření senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 Ads 99/2014). Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného může být učiněno pouze v případech zcela výjimečných, kdy Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout k § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[8] Nejvyšší správní soud tak v nynější věci jednak posoudil, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a jednak posoudil, zda přiznání odkladného účinku nekoliduje s některým důležitým veřejným zájmem.

[9] Soud poměřoval újmu, která hrozí stěžovateli s újmou, která by vznikla přiznáním odkladného účinku ostatním osobám. Stěžovatelem tvrzená hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci nepředstavuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a dle shora uvedeného usnesení rozšířeného senátu není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku

kasační stížnosti. Tímto usnesením rozšířeného senátu je překonán závěr uvedený v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 61/2013 - 20, na který stěžovatel odkazoval.

[10] Případy přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného je možné dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vázat toliko na výjimečné případy, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a která nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud uvedl ve své judikatuře příkladmo případy, kdy může dojít k ohrožení důležitého veřejného zájmu: vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, sp. zn. 2 Ans 3/2006 - 49).

[11] Ačkoliv se stěžovatel obává možné situace existence dvou protichůdných rozhodnutí v téže věci, kdy nepochybně tato situace jistě není žádoucí; není tato obtížná procesní situace bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu. Pokud by byla existence dvou odlišných rozhodnutí sama o sobě újmou, která by současně znamenala bezprostřední ohrožení důležitého veřejného zájmu, musel by být odkladný účinek přiznáván téměř ke každé žádosti žalovaného správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno krajským soudem. Taková eventualita by byla v rozporu se smyslem a účelem institutu odkladného účinku kasační stížnosti, jakož by uvedený přístup způsobil nerovnost stran, tj. porušení § 36 odst. 1 s. ř. s. Tato nerovnost by spočívala v tom, že žalobce by dosáhl přiznání odkladného účinku za skutečně výjimečných okolností a po náročném prokazování intenzity jeho újmy oproti ostatním účastníkům, kdežto žalovanému správnímu orgánu by stačilo k dosažení odkladného účinku jeho kasační stížnosti, že jeho rozhodnutí bylo zrušeno krajským soudem a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Naopak taková nerovnováha mezi stranami by byla v rozporu s principy demokratického právního státu.

[12] Z četné a ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nejsou vyloučeny případy, kdy bude přiznán odkladný účinek žalovanému správnímu orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno krajským soudem a věc mu byla k novému projednání, ale musí se jednat o případy výjimečné, kdy uvedené bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. K tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaný pod č. 1255/2007 Sb. NSS, dle něhož: „S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“

[13] K výše uvedenému Nejvyšší správní soudem závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[14] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. ledna 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu